

**Oponentský posudek bakalářské práce Stanislava Miščíka
„Prvá vojna v Indočíně: Od Augustovej revolúcie po Ženevskú konferenciu“**

Předložená práce studenta Stanislava Miščíka s názvem „Prvá vojna v Indočíně: Od Augustovej revolúcie po Ženevskú konferenciu“ (49 stran) pojednává o vývoji prvního Indočínského konfliktu od jeho prvopočátků až po konferenci v Ženevě v roce 1954.

Samotná práce má velmi přehlednou a logickou strukturu. Je rozdělena do devíti přehledných kapitol, přičemž první čtyři kapitoly pojednávají o situaci v Indočíně po druhé světové válce, o vyhlášení VDR a jednání jejích představitelů s Francií, které nakonec vyústily v konflikt v prosinci roku 1946. Následující tři kapitoly (VI., VII., VIII.) se zabývají samotným průběhem konfliktu z hlediska vojenského i politického a jeho konečným urovnáním na ženevské konferenci v roce 1954. Práce je též opatřena přílohou, ve které jsou uvedeny texty prohlášení císaře Bao Daie při jeho abdikaci v srpnu v roce 1945; vyhlášení nezávislosti VDR ze dne 2. září 1945; dohoda o nezávislosti Vietnamu z března 1946; a plné znění dohody o zastavení nepřátelství ze ženevské konference.

Za přínosnou považuji úvodní kapitolu, ve které se student zabývá problematikou názvu konfliktu a zhodnocení použitých zdrojů z hlediska jejich objektivity. Vzhledem ke studentově neznalosti francouzštiny zde chybí primární prameny v tomto jazyce a jejich evaluace. Použitá bibliografie je rozsáhlá a dostačující k zpracování dané problematiky. Z použitých zdrojů i poznámkového aparátu je také patrné, že je autor schopen pracovat i se zdroji ve vietnamském jazyce.

Přestože je text velmi přehledný a logicky strukturovaný, jeho největší slabina vyplývá již ze samotného výběru tématu, které je až příliš široké. Z tohoto důvodu, bohužel, práce působí poněkud povrchně a spíše jako výčet historických skutečností než hloubková analýza vojenské a politické situace. Vzhledem k bohatosti a dostupnosti primárních a sekundárních pramenů na toto téma je to opravdu škoda.

Co se stylistiky týče, autor má tendenci sklouzávat k hovorové řeči (strana 48: „Po bitke sa natíska otázka...“). Dalším nedostatkem je studentova tendence k opakování určitých slovních výrazů, kvůli kterým pak celkový styl vyznívá těžkopádně (strana 8: „*V práci sú použité mená a názvy v originálnych názvoch.*“; strana 39: *Materiálna pomoc zohrávala obrovskú*

pomoc). Kvalita textu také trpí autorovým sklonem vyjadřovat se v příliš dlouhých souvětích, ve kterých se čtenář musí ntně ztrácet (strana 6.: „Indočína sa navyše ocitla v izolácii ešte po uzavretí Protokolu o spoločnej obrane Indočíny medzi Japonskom a Francúzskom v roku 1941, situácia po zvrhnutí Vichy bola nasledovná - vo Francúzsku sa úplne prerušilo spojenie medzi metropolou a Vietnмом a to viedlo k izolácii generálneho guvernéra Decoux.“; strana 7: „Obdobie rokov prvej fázy konfliktu (od decembra 1946 do januára 1950) sa vyznačuje jednostranným vyháňaním sa priamych stretov vietnamskej armády s Francúzskom, medzinárodnej izolovanosti VDR, postoje Francúzska a vojenské akcie, sú rozobraté v kapitole VI. Vojensko-politická situácia v rokoch 1946-1950.“).

Další slabinou práce jsou mnohdy vágní tvrzení a formulace (strana 24: K vytvoreniu samotej Kočičiny došlo 30. mája 1946. Bol to štát, ktorý mal vlastnú vládu s vlastnými ministrami, ale oficiálne bola Republika Kočičina vyhlášená až 1. júna 1946, kedy už bola vietnamská delegácia vo Francúzku; strana 41: nejasná formulace útoku Vo Nguyen Giapa na RC 4; strany 44 – 45: kapitola o Navarrově plánu je natolik vágně zpracovaná, že z ní samotný plán není vůbec jasný); irrelevantní informace (strana 33: Hočimin a stranické vedení žijící v primitivních podmínkách; strana 42: informace o smrti syna generála de Tassigny a jeho rakovině žaludku) většiči celé odstavce, které na sebe často logicky nenavazují (strana 47: první dva odstavce kapitoly o bitvě u Dien Bien Phu); tendence k opakování již jednou zmíněných skutečností (Hočimin byl spíše nacionalistou než komunistou na str.: 17, 26, 38, 39).

Za velkou škodu považuji i skutečnost, že student ponechal texty v příloze v anglickém jazyce a nepřeložil je do slovenštiny.

Nicméně přes výše zmíněné výtky mohu konstatovat, že student prokázal schopnost samostatného zpracování zadaného tématu i schopnost pracovat s vietnamskými materiály. Práce odpovídá požadavkům nkladeným na postupovou práci. Vzhledem k jejímu charakteru a i přes výše zmíněné nedostatky ji doporučuji k obhajobě a celkově ji hodnotím za dobrou.

Praha, 9.2.2009

Mgr. Mária Strašáková

oponent